

TER VROME GEDACHTENIS AAN

Bernardus Johannes Tubbing

geboren 3 Februari 1925 te Doesburg, na een pijnlijk maar geduldig gedragen lijden, gesterkt door de genademiddelen der H. Kerk, overleden te Groenlo op Driekoningen 1945 en de 10e op het R.K. Kerkhof aldaar begraven

En Jezus zag hem aan en had hem lief.

Wie zou hem kunnen vergeten, toen hij nog jong als misdienaar zo keurig diende aan het altaar des Heren ledere morgen was hij op tijd present en klaar en helder kwam het antwoord van zijn lippen: Ik zal opgaan naar het altaar Gods, tot God die mijn jeugd verblijdt.

Ben, God heeft je gebed gehoord. Hij heeft je geleid naar het altaar van het ziekbed, waar je je zelf hebt opgeofferd, Hij heeft je tot zich geroepen tot God, Die nu voor eeuwig je jeugd verblijdt.

Met jeugdige energie en volharding gaf hij zich aan zijn ideaal: de jeugd te dienen en te brengen tot Christus. Reeds smaakten zijn ouders de voldoening, dat hij zijn doel bereikt zag. Het leven lag voor hem open en de toekomst wachtte hem. Toen zag de Goddelijke Kindervriend hem aan en had hem lief. Hij nam genoegen met zijn goede bedoelingen en riep hem tot zich.

Je had vurig gehoopt met Kerstmis thuis te zijn bij vader en moeder, maar Jezus riep je op Zijn feest van Zijn Verschijning aan de wereld naar het eeuwige Vaderhuis, waar je nu altijd in vrede het Kerstfeest zult vieren en waar je steeds je laatste woorden van deze aarde zult herhalen:

Geloofd zij Jezus Christus

Lieve ouders, ik weet hoezeer gij mij hebt liefgehad en welke offers gij u getroost hebt om mij te brengen tot mijn levensdoel. Maar Jezus had mij lief en heeft mij tot zich geroepen Van uit de hemel zal ik U bijstaan en vergoeden, wat gij op aarde hebt gedaan.

Mijn broers en zusjes, weest steeds eensgezind onder elkaar en bemint vader en moeder met een tedere liefde,

En gij allen familieleden, vrienden en studiegenoten van weleer, knielt een ogenblik neer en bidt voor mijn zielerust